

Mesék felnőtteknek: A TEKNŐS ÉS A NYÚL VERSENYFUTÁSA, AVAGY KÖZEL SEM RENDHAGYÓ RIPIORT GRAMPSCH ISTVÁNNAL*

Történt egyszer, hogy a nyúl fünek-fának dicsekedett, hogy ő a leggyorsabb az erdőben. A teknős sokáig hallgatta, majd felajánlotta, hogy fussanak versenyt. A nyúl, bízva magában, a teknőstre hagyta a szabályok alkotását. A teknős rendelkezett is: startbíró a róka. Cél az öreg eperfa.... Az nyer, aki elsőként érinti meg. Nagy múgonddal meghúzta a startvonalat, majd letérdelt. A nyúl mellé. Nézte-nézte a teknős az előttük tornyosuló eperfát, majd átlépett a vonalon, s letérdelt a másik oldalon. Szemben a nyúllal. A nyúl nem értette, de mivel abszolút biztos volt győzelmében, másolta a teknős mozdulatsorát. A róka a fejét vakarta, s azon töprengett, hogy mi lesz ebből? Kis idő múlva a teknős bólintott, s a róka számolni kezdett: négy, három... egy után feje fölött összecsapta a tenyerét. A nyúl rohanni kezdett, s pillanatok alatt eltűnt a szemük elől. A teknős leült, s fuldoklott a kacagástól. Elképedve állt a róka: Min nevensz? A nyúl már árkon-bokron túl jár! Az lehet, de én a jó irányba indulok. – válaszolt a nevetéstől el-elcsukló hangon a teknős.

Sokszor úgy érzem, a hazai galambászatnak is valahol az iránnyal akadnak problémái. Aztán, hogy mennyit és hogyan dolgozunk, az a lényegesen már nem igazán képes változtatni. Valahol, valami - mint tanmesékben a nyulat - mintha bennünket is megvezetett volna. A versenyt – többnyire – azok nyerik, akik készek fejlődni, akik készek revidiálni nézeteiket, akik a lehető leggyorsabban képesek korrigálni – akár a helyes irányba indulva is – kisebb-nagyobb tévedéseiket. Megfigyelésem szerint jelentős szemléletbeli előnyben vannak azok, akiknek egy másik, miénknél fejlettebb galambászkultúrát is volt szerencséjük látni. Akik galambokon túl egy másfajta szemléletet is hoztak magukkal, gyorsan távolodnak a hazai átlagtól. Az átlagtól markánsan eltérő szemlélettel

GRAMPSCH ISTVÁN

dolgozó maroknyi hazai éltenyészítő egyike Grampsch István. Nappalijukban irányokról, célokról, lehetőségekről beszélgettünk. Beszélgetésünk önkéntelenül is a miértekről, a hogyanokat gyakorlatilag mellőzve zajlott. Ettől írásom sokkal inkább vált az ország egyik legeredményesebb galambászáinak ars poétikájává, szemléletének bemutatásává, mintsem a szó szoros értelmében vett leíró riporttá. Mivel beszélgetésünk számtalan, a hazai galambászatot súlyosan érintő anomáliát tárgyal, bízom benne, hogy az általa elmondottak sokaknak segíthetnek egy eredményesebb, sikerorientáltabb út kijelölésében. Mert, amennyiben – példamesém nyulához hasonlóan – a kezdetekkor rossz irányba indulunk, valószínűleg nem az ér előbb az eperfához, aki a legtöbbet dolgozik, hanem aki szemléletét többé-kevésbé átértékelve, a legkorábban fordul a helyes irányba.

Egy tenyészítői riportot az elért eredmények bemutatásával illik kezdeni. Grampsch István listával segít. A listán - sokak számára valószínűleg meglepő módon - nem szerepelnek bajnokságok. Nincsenek csapateredmények. Még csak utankénti csapatsikerekről sem tesz említést. Nem említi sem totál-, sem ötös-, sem nevezett plusz két befutós kiírásban elért tagsövetségi, vagy országos győzelmeket sem. Holott kétségkívül hosszasan sorolhatná őket. Egyéni sikerekről, százalékos helyezésekről beszél. Magam elé idézem a 2010. Évi évkönyvben olvasott bemutatkozásának markáns gondolatát: „Mindenféle bajnoksági forma hidegen hagy, igazi örömet csak az élhelyezések megszerzése jelent számomra.” Megnyugszom: Grampsch Istvánnál járok. Ő pedig a száraz adatokat kezd sorolni: 2008 és 2010 között - azaz az utóbbi, nem több mint három év alatt - 17 első, 18 második, 16 harmadik és 19 negyedik, összesen 340 egy százalékos helyezést repültek galambjai.

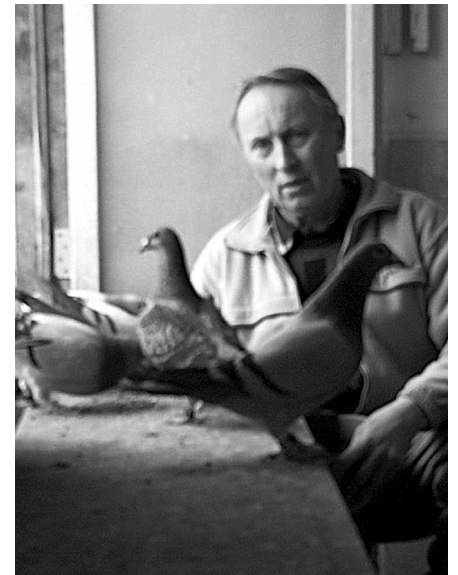
Rutintalan riportíróként próbálok a kályhától indulni. Az állattenyésztés első lépcsője a tenyészállat kiválasztás. Milyen elvek szerint szerzed be galambjaidat?

Sok élhelyezést szálló galambok és ezek közvetlen utódai érdekelnek. Jó nevű belga és holland tenyésztők is hasonló utat járnak, mi mégis sokszor örülünk, ha „Valakitől” hozunk galambot. Az ilyen elvek szerint válogatott galambok utódai közt nagyobb valószínűséggel találhatunk hasonló képességű galambokat. Természetesen előfordulhatnak kivételek, de ezekre alapozni nem érdemes. Esélyekről, lehetőségről beszélek, hisz előfordul, hogy a legjobb származású galambok utódai sem teljesítenek megfelelően. Ilyen esetben mit sem ér a csodás származás. Természetesen örömmel állítom tenyésztesbe saját, élhelyezéseket repülő galambjaimat.

Zömmel egy-kétéves galambokkal versenyzel.

Főleg rövid és középtávon versenyzek. Meglátásom szerint, ezeken a távokon a harmadik évet elérő, két éve csodálatosan teljesítő kedvencünk hajlamos lesz a bumlizásra.

Gyakran kicsúsznak a 10%-ból. Valószínű, hogy megunták a hétről hétre kötelező teljesítést. Ezért ajánlatos a nagyszálló egy-évesekből teszt párokat alakítani, hogy a harmadik év kezdetén tisztább képet alkoshasunk jövőjükről.

A LÁNYOKNÁL

Vonalak, törzsek?

A legtöbb vonal egy-egy kiemelkedő verseny-, majd tenyészértéket mutató galamb utódaira épül, ezek utódaiból áll. Anker is leírta, legfeljebb megfeleldezzünk róla, hogy a testvérek sokszor markánsan különböznek. E miatt a szelekciónak óriási jelentősége van. A legjobb tenyésztőknek is vannak klasszis verseny – és tenyészgalambjai, s gyengébb madarai egyaránt. A nagy teljesítményű galambok gyerekei, testvérei érdekelnek.

Championok?

Teljesítmény alatt élhelyezéseket értek. Nem érdekel, a tíz útból nyolcszor tíz százalékos utáni helyezést repülő galamb. Repüljön három-négyet élben! A postagalambászat a gyorsaságról szól. A postagalamb verseny gyorsasági verseny. A hollandok és a belgák fogadásos rendszerben galambásznak. Számukra értéktelenek a szorgos iparosok. A hazai értékelési szisztéma sokszor szorgos iparosokra épül. Nem érdekelnek a champion címek. Mint mondtam, az élhelyezéseket gyűjtő galambokra koncentrálok. Ezeket becsülöm. Kedvezőtlen időjárás esetén fel sem merülhet galambjaim kockáztatása.

Egy dúc egy vonal?

Aki erőteljesen teljesítményre szelektál, annál előbb utóbb ez alakul ki, hisz ha kizárólag a legjobbak és azok szülei szaporodhatnak, nagyon gyorsan egységesedik az állomány. Eredmény nélküli galambokból vonalakat „tenyészteni” értelmetlen időpocsékolás.

Az időről jut eszembe: Igyekszel egy-egy tenyészpártól 6-8 fiatalot fogni évente.

Egy-egy tenyészgalamb, vagy tenyészpár tenyészértékének felmérésére egyre kevésbé állnak rendelkezésünkre évek. Ezen a területen is minél gyorsabb eredményre van szükségünk. Ezért inkább engedek ki egy-egy pártól 6-8 fiatal évenként, mint ugyanennyit 2-3 pártól. Évi 6-8 fiatalból lehet realitása, hogy egy év alatt véleményt formáljunk a tenyészpárról. Ha elaprózzuk, az előre haladást aprózzuk el.

Fiatal galambok?

Fiatal galambok esetében rendkívül fontos kritérium a selymes tollazat, a megfelelő egyensúly, a szilárd csontozat, a zárt tojócsont, a közepes testnagyság, s nem utolsó sorban az utazókosár. Az izomzatot azért nem említem, mert ez jól öröklődő tulajdonság, s mivel tenyészgalambjaimnál kritérium a jó minőségű, „lágý” izomzat, fiatal galambjaimat is ez jellemzi. Természetesen a fészkekben nem kellőképpen fejlődő fiatalat azonnal eltávolítom.

Vannak, akik már a leválasztott fiatalokat is minősítik.

Korábban a leválasztott fiatalokat én is mindig osztályoztam, kettőtől az ötös skáláig. Hihetetlen, mekkora melléfogásokban volt részem. Véleményem szerint a magán illetve a fiatalok versenyein részt vett fiatalok eredményei halvány sejtést adhatnak csak az első éves teljesítményükről. Képesek lehetünk arra, hogy a saját magunknak felállított mércén belül, selejtezzük a már megröptetett fiatalokat, de hogy megmondjuk, hogy melyik lesz a nyerő a következő évben, ahhoz látónoki képességre kellene szert tennünk.

LOUIS VAN LOONNAL

Úgy tudom, nem veszel részt a tagszövetségi fiatal röptetésen.

Valóban nem. Az idős galambok intenzív versenyztetése nagyon sokat kivesz az em-

berből. Egyrészt nem hiányzik ugyanez a fiataloknál, másrészt kerülni próbálom az említett anomáliákat.

Nem hiányzik a tömegből szerzett rutin?

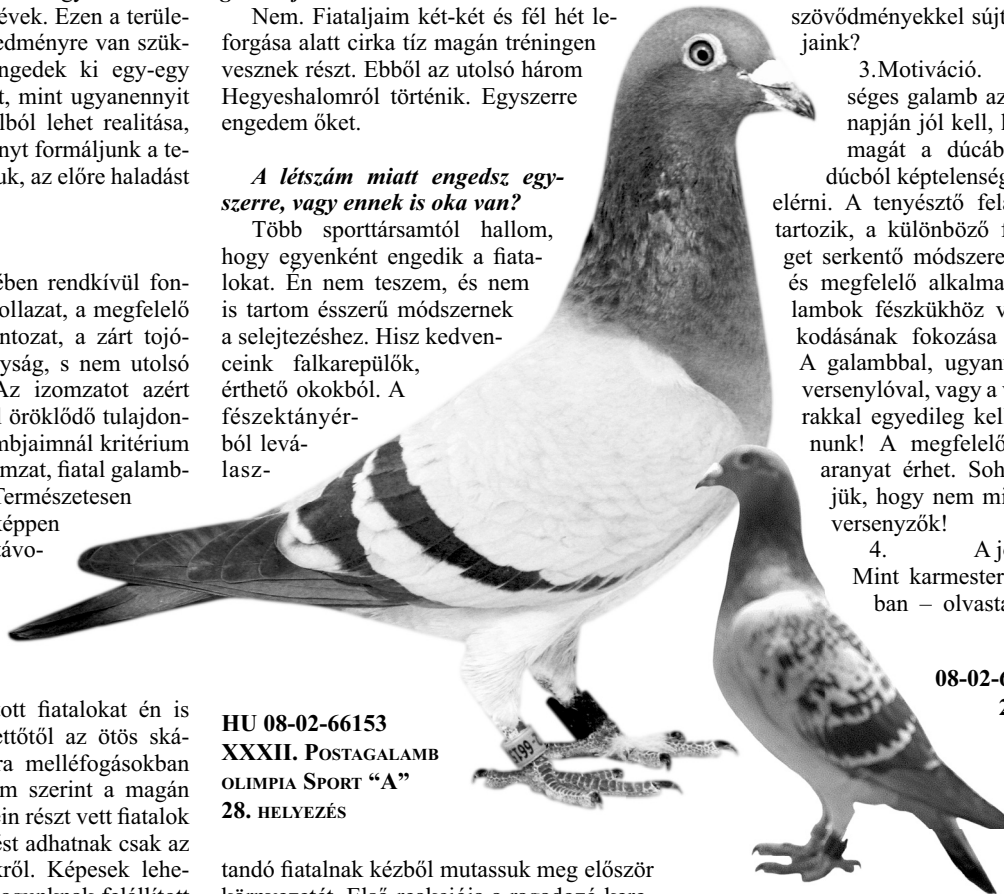
Úgy tűnik nem, hisz az első egy-két versenyen nem egyszer saját egyéveseim tréfálnak meg azzal, hogy előbb érkeznek, mint rutinosaiból galambjaim. Az egyéveseknek aztán már feltétlen teljesíteniük kell!

Egyéves korukban látnak először kosarat galambjaid?

Nem. Fiataljaim két-két és fél hét leforgása alatt cirka tíz magán tréningen vesznek részt. Ebből az utolsó három Hegyeshalomról történik. Egyszerre engedem őket.

A létszám miatt engedsz egyszerre, vagy ennek is oka van?

Több sporttársamtól hallok, hogy egyenként engedik a fiatalokat. Én nem teszem, és nem is tartom ésszerű módszernek a selejtezéshez. Hisz kedvenceink falkarepülők, érthető okokból. A fészektányérből leválasz-

HU 08-02-66153
XXXII. POSTAGALAMB
OLIMPIA SPORT "A"
28. HELYEZÉS

tandó fiatalnak kézből mutassuk meg először környezetét. Első reakciója a ragadozó keresése, amit feje oldalra fordításával jelez. Lényegesnek tartom, hogy a tökéletes egészségnak örvendő fiatal minél stressz mentesebben vehesse az első akadályokat. Hisz nagyon sok lehetőség van arra még. Igaz, így költségesebb, hogy képet kapjunk fiataljaink minőségéről.

Értem. Tehát a fiatalok tréningyszerűn kóstolgtatják a jövő feladatait, majd egyévesen rálépnek a startkörre, s kezdődnek a versenyek. Néhány gondolat az eredményes versenyzés feltételeiről?

1. Mindenek előtt jó galambra van szükségünk. Olyan galambra, amelyik megtalálja a lehető legrövidebb utat hazafelé. Ez a tulajdonság a bajnok galambok jellemzője.

2. Egészségesnek kell lennie. A dúcok 80%-ában nincs egészség. Nem kimonodtan a paratífuszra gondolok. Számítalan más kórokozó is eredménytelenségre kárkozthat. A gyanútlan tenyésztő sokszor nem is szerez tudomást a jelenlétükről. Ilyenek lehetnek a trichomonások, vagy számítalan

légúti, ritkábban emésztőszervi problémákat előidéző kórokozók... A fiatal galamboknál számolnunk kell az adeno-coli-val is, amelynek kialakulásában jelentős szerepe lehet a nagyvedlés során történő versenyzésnek is.

E mellett sajnos, teljes tudatlansággal találjuk szembe magunkat a gyógyszerek használatában. Nagyon fontos lenne tisztában lennünk a mikor, miért, mire, miből mennyit és meddig kérdéssorral. Tudatlanságunkkal sokszor sokkal több kárt okozunk, mint amennyi hasznot. Mitől teljesítenének a sok esetben mellékhatásokkal, esetleg szövődeményekkel sújtott galambjaink?

3. Motiváció. Az egészséges galamb az év minden napján jól kell, hogy érezze magát a dúcában. Zsúfolt dúcban képtelenség eredményt elérni. A tenyésztő feladatai közé tartozik, a különböző féltékenységet serkentő módszerek kitalálása és megfelelő alkalmazása, a galambok fészkekhez való ragaszkodásának fokozása érdekében! A galambbal, ugyanúgy mint a versenylóval, vagy a versenyagarral egyedileg kell foglalkoznunk! A megfelelő motiváció aranyat érhet. Soha ne feledjük, hogy nem mi vagyunk a versenyzők!

4. A jó tenyésztő. Mint karmester a zenekarban – olvastam valahol.

08-02-66131 KKT
20 HELYEZÉS

Ennél találóbbat nem mondhatok. A jó tenyésztő egészséges, huzatmentes, jó fekvésű dúcot épít, ahol kis kedvenceit maximálisan egészségesen tudja tartani. Szinte csak kosárban szerzett fertőzésre kell figyelnie. Az év minden napján tudja, hogy mit miért kell tennie, hogy a lehetőségekhez képest a versenyszegzonban a lehető legkevesebb antibiotikumot kelljen használnia! Megfelelő etetési és edzési tervvel rendelkezik, és kökeményen tud selejtezni.

Ez a négy pont, ha összeáll, megteremtődnek az eredményes versenyzés feltételei.

Eredményeidet látva sokan titkokat keresnek.

A hitetlenkedőknek mondom, a titok nem más, mint díjnyerő galambok tenyésztése megfelelő eredmény centrikus szelektálással. Eredmény centrikus selejtezésről pedig csak megfelelő állapotban, reális körülmények között versenyztetett galambok esetében beszélhetünk. Ott, ahol jelentős arányban saját,

kiemelkedően teljesítő galambokra alapozódik a tenyésztés, véleményem szerint ostobaság tiltott eszközöket feltételezni.

Mégis sokakat, sokan kimondva – kimondottan doping használatával vádolnak.

Ez is egy olyan kérdés, amit már régen rendezni kellett volna. Ez az egész doppingkérdés megmételvez minden olyan galambász társadalmat, ahol nincs megfelelő ellenőrzés. A tiltott eszközöket használóknak nem lehet helyük a galambászok között, ez kétségtelen, de ugyanúgy nem normális dolog, hogy minden kiemelkedő versenyzőt a legcsekélyebb szankció nélkül - már-már automatikusan - doppinghasználat gyanúsíthatnak. Ellenőrzések kellene! Legitim, átgondolt, korrekt ellenőrzések. Ezt sem kell kitalálnunk. Nyugaton működik. „Csak” adaptálnunk kellene. Mégpedig nagyon gyorsan! A jelenlegi hazai állapot nem lehet megfelelő sem a kételkedőknek, sem a tisztességes eszközökkel galambászóknak.

HU 08-02-66224 KT
21 HELYEZÉS

Már-már közhely, hogy a magyar galambásznak semmi nem tetszik. Bajok vannak a versenyprogramok összeállításával, bajok vannak a versenyértékeléssel... Amikor azonban a megvalósítandó reformokról kellene nyilatkozni, az amúgy nagyhangú, s többségben lévő kritikuskok többnyire mély hallgatásba burkolóznak, majd az aktuális fórumokon megszavaznak mindent, amit addig hangosan bíráltak. Kevesen vannak, akik konkrét reformelképzelésekkel bírnak, s még kevesebben, akik nyíltan, szemléletüket, nézetüket vállalva beszélnek is ezekről. Készkívül a nagyon kevesek egyike vagy. Elég, ha a 2010. Évi évkönyvből már idézett félmondatodra utalok: „Mindenfélre bajnoksági forma hidegen hagy...” Néhány gondolat a témáról?

A bajnoksági formák tekintetében is azaz érzésem, mintha fordítva ülnék a lovon. A jelenlegi bajnoksági formánál, az aktuális hazai értékrendet alapul véve, a többség számára a favorit az Általános Bajnok. Így van ez akkor is, ha galambjai egyetlen díjat sem nyertek, csak stabilan utankénti öt helyezést repülve gyűjtögettek a pontokat. Ezzel szemben, ha valaki minden alkalommal az első három helyet szerezné meg, a futottak még kategóriában végezne.

Állításod számtanilag is nehezen cáfolható. A jelenlegi versenyértékelés szerintem sem szolgálja az állományok minőségi

fejlődését, hisz ha a gyors galambokat helyezzünk előtérbe, s egy-egy gyors galamb, illetve ezek szülei gyorsan szaporodni kezdenének egy-egy állományban, gyors előrehaladásnak lehetnének tanúi. Mi lenne a megoldás?

Valahol az értékrendeket kéne végre helyre tenni. Talán nem lenne szabad elfelejteni, hogy galambjaink hétről-hétre gyorsasági versenyen vesznek részt. A gyors galambokat és nem a ponthozókat kellene előtérbe helyezni. A szövetség részéről dicséretes kezdeményezés, csak sikerüljön is kivitelezni, az utankénti egységes 100 pontos pontszámítás elvét! Ezek az első lépések lehetnének az általános bajnokság megszűnése felé, s egyúttal a valódi szakosodás, vagy nevezzzük specializáció kezdetét jelenthetnék. Ami egyúttal, ebben a nehéz gazdasági helyzetben az olcsóbb galambászat lehetőségét is kínálná.

Jól értelek? Egyre romló gazdasági helyzetünkben, egyre csökkenő galambászsűrűségünkben eredő problémáink begyűrűzési ütemének csökkentésére tett kényeszerű lépések következményeként (is) várhatjuk a specializáció előretörését? Magyarul: Abba a morbid helyzetbe kerültünk, hogy egyre inkább elhatalmasodó nyomorunktól remélhetjük galambászatunk minőségi fejlődésének egyik legreálisabb esélyét?

Valahogy így. Tény, hogy a tagság a folyamatos előregedésből és a romló gazdasági helyzetből következően, az egyre kevésbé rendelkezésre álló anyagiakból, egyre nagyobb áldozatokat kénytelen hozni a galambászatért. Fel kell ismernünk, hogy ez is a taglétszám csökkenésének egyik, egyáltalán nem elhanyagolható oka. Ezért a röpítőtagság csökkenésének mérséklését célzó próbálkozások egyik kézenfekvő eszköze lehet a galambászatra fordítandó éves költség csök-

kentése. A tartási-takarmányozási költségek csökkentésével elérhető megtakarítások jelentősen meghaladják az egy galamb röptetési költségének emelkedése miatti plusz kiadásokat. Ezt a problémát is fel kellene ismerni, meg kell értetni, és el kell fogadtatni a tagság széles rétegeivel. Ennek lekommunikálásának egyik kézenfekvő eszköze lehetne az újság.

AD SCHAEERLAECKENS ÉS KAREL MEULEMANS

Az értékelési formák mellett a versenyprogramok kialakítása a galambászatot alapjaiban meghatározó másik „felülről kapott” oldal.

A szövetségen belül 28 tagszövetség működik. Évente tagszövetségenként átlagosan 6000-7000 galambot alapneveznek. Ez közel 150 000 -170 000 galamb. Hihetetlen szám. Viszont, ha év végén az internet segítségével a sampion listákat böngészem, nem találok 7-8 darab 100%-ot teljesítő galambot. A sokak által kritizált, csökkentett távú, „modern” egynapos hosszútávú versenyeken elért, a szövetség honlapján látható eredmények alapján kevesebb, mint ötszáz galamb volt képes teljesíteni a kiállíthatóság minimumát jelentő, 2 év alatti 6 bármilyen helyezéss szintet.

Úgy néz ki a dolog, mintha megint fordítva ülnék a lovon, és a programhoz keres-

Grampsch István
2008-2010 Rövid és középtávú eredmények

2009. Országos 1,2,11,16,19 Magyar Kupa Rövidtáv	
2009. Országos Els Nemzeti Rövidtáv	
2010. Országos Második Nemzeti Összetett	
3950 g / 1.2.3.4.5.6.7.8.9.10,	4119 g / 11.12.13.35.40.43.97, 98-ból / 67 db
3870 g / 2.3.4.5.6.7.8.9.10,11,12.13.14.15.16, 17.18.30. -34-ig	4126 g / 1.2.3.4.5.6.8.10.11.12.13.14.16.17.19.20.22.24.,26.27.29.35.39.40.48, 55.62.67.68.76.91.94.101, 100-ból / 72 db
3870 g / 1.2.3.4.5.6.7.8.9.10,	3969 g / 1.4.13.18.20.21.23.47.48.49.50.51.52.53.54.55.56.58.60.61.62.63.68, 70.71.72.73.79.84.86.91.95, 103-ból / 65 db
1264 g / 1.2.3.4.5.6.10.12,	2079 g / 5.6.7.8.9.20.21.23.24.55.59.151, 80-ból / 81 db
1276 g / 1.2.3.4.5.6.7.8.9.10.11.12.13.14.15.16,	1832 g / 9.31.44.53.80.145, 10-ból / 6 db
2196 g / 7.12.13.14,	3778 g / 15.16.17.18.19.25.28.32.33.34.35.36.37.38.39.44.45.46.58, 76.78.79, 86, 80-ból / 70 db
3821 g / 2.3.4.5.6.9.10.11,	1869 g / 1.4.7.10.11.13.14.15.16.20.24.39.42.44.85.88.89, 90 ből / 45 db
3600 g / 1.2.3.4.5.6.7.8.9.10.11.12.13.14.16,	4555 g / 2.3.4.5.6.7.8.9.17.20.22.23.33.34.35.36.57, 58.59.66.68.70.72.74.76, 78.79.80.83.89, 82-ből / 71 db
3535 g / 1.2.3.4.5.6.7.8.9.10,	1733 g / 9.10.11.12.13.14.16.21.23.24.25.29.30.31.32.33.34.35.36.37.38.39, 52.56.57.58.71.72.73.74.75.85.91.95.96, 70-ből / 64 db
1760 g / 1.9,	3896 g / 1.2.3.10.11.12.22.23.27.28.29.30.31.34.35.39.49.50.51.54.56.57, 59.60.61.64.68.74.75.86.87.88.89.91.96.101, 75-ből / 61 db
1341 g / 2.67.69.70.80.85.87,	1349 g / 4.17.31.37, 10-ből / 4 db
2100 g / 1.2.3.4.5.6.7.10.11.12,	1427 g / 1.2.4.5.6.7.9.10.11.12.13.14.15.16.17.18.19.20.21.22.23.29.30.31, 35.36.44.46.47.98, 56-ből / 35 db
1462 g / 5.6.7.8.9.10.11.17.18,	
1402 g / 1.2.3.4.5.6.10.11.13.14.16.17.18,	
1377 g / 6.7.8.10.11.12.13.14.16.18.19.20,	
1632 g / 1.2.4.5.6.9,	
1220 g / 1.2.3.4.5.6.7.8.9.11.14.18.20,	
3770 g / 1.2.3.4.5.6.7.11.12.13.18.19.20.21.22.23.24,	

nénk a galambokat. Jó lenne, ha lovas nemzet lévén valaki megmutatná már a helyes irányt. Elsősorban a kerületi vezetőkre és a versenybizottsági tagokra gondolok. Bár ők a demokráciára hivatkoznak. A másképp gondolkodók nevében mondhatom, nem kérünk ennyi demokráciát. Inkább egy olyan programot, amit jó galambjaink eredményesen teljesíteni is tudnak.

Kitaláltak már nagyon sokféle bajnoksági formát, de az igazi erős dúcok nagysága akkor mutatkozna meg, ha 1%-os megmértetésben vehetnének részt. Nagyobb rangja lenne, mint bármelyik nemzeti, vagy szuper kupa kiírásnak. Nem beszélve arról, hogy egy ilyen értékelésben szereplő galambokra már a határainkon túl is kíváncsiak lennének.

2011-ben 33%-os listát számolunk.

A 33%-os lista nem tudom, hogy kinek jó. Az élversenyzőnek biztosan nem, hisz az már 10%-tól selejtez. A 33%-os lista a minőség rovására megy. Ugyanakkor a megnövekedett számítási költségek csak fokozzák a tagságra nehezedő anyagi terheket.

A harmadik „felülről meghatározott”, tehát tenyésztőtől többé-kevésbé független tényező a versenyprogram kivitelezési módja. Véleményem szerint ezen a területen is találhatunk előrelépési lehetőséget.

No igen. A tagszövetségi listákat bön-gészve, a kezdetekkor indított galambok akár harmada is lehet az utolsó hétvégén küldött létszám. El kellene jutnunk addig, hogy a galambot próbáljuk meg kiszolgálni. Amíg két éjszakát kénytelen a galamb kosárban tölteni, holott eggyel is kivitelezhető lehetne a szállítás, amíg a galambok ellátása – tisztelet a kivételnek – olyan amilyen, addig nagyon nehéz lesz előrelépésről beszélnünk.

Katasztrófa utak?

Kétségkívül szeretünk megfélekedni az évenkénti egy-két katasztrófa út hatásáról is. Nem szívesen beszélünk arról sem, hogy ezekkel gond nélkül, hosszú időre viszsza-vethetünk állományokat. Semmissé tehetjük évek munkáját. Amennyiben pénzre játszánk, vagy bármilyen más módon az élgalambokra hegyeznénk ki az értékelést, egy-két katasztrófa út után változna a starter személye. A jelenlegi rendszerben a tagság nagy része eleve kalkulál a katasztrófa utakkal. Így, annak van nagyobb esélye a győzelemre, aki sok galambot tart. Aki húsz galambbal minőségi munkát próbál végezni, azt egy ilyen út gyakorlatilag évekre esélytelenné teheti. Ezért a tagság nagy része az alapvetően szükséges létszámon túl, tart még vagy plusz húsz iparost, mert úgy gondolja, hogy a végén is tizet kell tenni a csapatba.

Sokan erre azt mondják: Tarts több galambot!

Tévedés azt hinni, hogy csak a kevés galambosok veszítenek. Veszít a sokgalambos is, hisz semmit nem tud meg az ilyen, értelmetlen módon eltékozolt versenyzőről, s így tenyészgalambjai tenyészértékéről sem juthat információhoz. Így válhatunk sokszor évről-évre újrakezdővé, helyben járóvá. Így

fordulhat elő, hogy évekig semmit, vagy csak az egyébként lehetségesnél sokkal kisebbet léphetünk előre a tenyésztés területén.

A szemléletkülönbségek következő csatarterei a Magyar Kupa kilométer limitjei. Ezt a kérdést hogy látod?

2010-be már nagy nehezen sikerült elérni, hogy 1000 km -re levigyék a középtáv kötelező kilométerét. Erre most 2011-ben megint 1200km-ről beszélünk. Ne feledkezzünk meg azokról a tagszövetségekről, akiknek az átrepülés 100 km, vagy még hosszabb. Tagszövetség végén lévők kötelezően 500 km-t kell, hogy reptessenek. Ehhez még hozzájön a 32 fokalos meleg, a velejáró pofaszéllel és már le is mondhatnak egy- egy kiváló galambjuk olimpiai szerepléséről.

AD SCHAERLAECKENS-SZEL

A hazai átlagtól markánsan eltérő szemlélettel galambászol.

Hosszú éveken keresztül kapkodtam én is. A 80-as években már nagynevű holland és belga tenyésztők dúcából hozhattam galambokat. A 90-es években aztán egyre kevésbé elégitett ki addigi gyakorlatom. Valami másra, valami többre vágytam. Már nem csak galambokért utaztam. Tanulni is szerettem volna. Kinyílt a világ. Elsősorban Schaerlenkens Úrnak köszönhetően sokat változott a szemléletem. Beszerzéseim is egyre tudatosabbá váltak. Nem értem be azzal, hogy nevektől hozok galambokat. A legjobb galambjaikból akartam fiatal. Nyugdíjba vonulásomat követően végre az eredményes galambászat-hoz elegendő időhöz jutottam. Sokáig abban a jóleső érzésben ringattam magam, hogy számtalan jó tenyészgalambbal rendelkezem. Emiatt egészen az utóbbi évekig, sokszor leg-

eredményesebb versenyzőimtől is megváltam. Sokáig nekem sem tűnt fel a nyilvánvaló ellentmondás. Míg végre néhány megtartott nagyteljesítményű galambom tenyészértéke megértette velem, hogy ezen az úton is előre kell lépnem. Ma már saját galambjaimat helyezem előtérbe. Az utóbbi néhány évben saját nagyteljesítményű galambjaim favorizálásának köszönhetően, az eredményesség folyamatos javulása mellett, megjelenés tekintetében is sokat egységeseedett az állományom. A jövőben erős szelekció mellett, még kevesebb idegen galambot szeretnék állományomba hozni.

Az Anker-centenárium ünnepségen érzékenyültél.

Anker Alfonz a hazai galambászat egyik legnagyobb egyénisége volt. Emberi nagysága és szemlélete a mai napig nagy hatással van rám.

Szinte minden csapatbajnoksági kiírást nyertél már. Nem egyet nem is egyszer. Jónéhány galambod található a különböző szintű sampionlisták, aszgalamblisták elején. Ennek töredékét is sokan könnyedén állítanák marketing céljaik szolgálatába.

Mindenki az aktuális értékelési formákban kényszerül versenyezni. Ez alól én sem lehetek kivétel. Ha már belekényszerülök, odafigyelek a csapatösszeállításokra, de ettől függetlenül nem érdekel a csapatbajnokság egyetlen formája sem. A postagalambászat a gyors galambokról, a díjakról szól. Ezt láthatjuk a tőlünk fejlettebb postagalambász kultúrákban is. Egyedül ez lehet képes előre vinni tenyésztői munkánkat. Számomra a postagalambászat egyedül erről szól. Engem egyedül ez érdekel. Hazánkban a többség, a jelenleginél sokkal kisebb terhet vállalva is képes lehetne minőségibb, sikerekben és örömeinkben gazdagabb galambászatot folytatni. Ehhez azonban nem csak a versenyző tagság, de sok esetben a különböző szintű vezetők szemléletváltozására is szükség lenne.

Köszönöm a beszélgetést!

Köszönöm, hogy mindezt elmondhattam!

Vétek János

* 2009 Országos Sport A 4, 20, 24, Sport G 4, 9, 10, 14, 16, 17, 20, Nemzeti Bajnokság Rövidtáv csapat 1, Rövidtáv Sampion 2, 16, 21, 24, Magyar Kupa csapat 1, 2, 11, 16.

2010 Nemzeti Bajnokság Rövidtáv csapat 9, Középtáv 2, Hosszútáv 6, Általános 2, Rövidtáv sampion 4, Középtáv sampion 3, 7, 14, Országos Sport A 3, 8, 9, 12, Sport H 6, 10, 13, Sport T 3, 4, 6, 9.

2010 Tagszövetségi Bajnokság Rövidtáv csapat 4, Középtáv csapat 1, Hosszútáv csapat 2, Általános csapat 2, Rövidtáv Sampion hímek 3, Rövidtáv Sampion tojók 2, 3, 4, 5, 9, 12, 13, 14, Középtáv Sampion hímek 1, 2, 3, 4, 6, 8, 10, Középtáv Sampion tojók 1, 2, 3, 4, 6, 14, 15, 1 éves hímek 1, 1 éves tojók 1, Hosszútáv Sampion hím 1, Sport A 1, 3, 4, 5, 6, 9, 10, 11, Sport D 1, 11, 12, Sport H 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 13.